

USNESENÍ

Nejvyšší soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Krause a soudců JUDr. Michaela Pažitného, Ph.D., a Mgr. Zdeňka Sajdla ve věci žalobkyně **Jindřišky Mrkvičkové**, narozené 25. 7. 1945, bytem v Praze 10, Na Vinobraní 3282/58, zastoupené Mgr. Pavlou Galiovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Revoluční 1044/23, proti žalované **České republice – Státnímu pozemkovému úřadu**, identifikační číslo osoby 013 12 774, se sídlem v Praze 3, Husinecká 1024/11a, zastoupené JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D., advokátem se sídlem v Praze 2, Rubešova 162/8, za účasti **hlavního města Prahy**, identifikační číslo osoby 000 64 581, se sídlem v Praze 1, Mariánské nám. 2/2, jako vedlejšího účastníka na straně žalované, zastoupeného JUDr. Jiřím Brožem, CSc., advokátem se sídlem v Praze 10, Dykova 1158/17, o převodu jiných zemědělských pozemků oprávněné osobě, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 42 C 285/2017, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2021, č. j. 58 Co 413/2020-1660, o návrhu žalované na odklad právní moci a vykonatelnosti dovoláním napadeného rozhodnutí, t a k t o :

I. Právní moc rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2021, č. j. 58 Co 413/2020-1660, **se odkládá** do právní moci rozhodnutí o dovolání podaném v této věci.

II. Návrh žalované na odklad **vykonatelnosti** rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2021, č. j. 58 Co 413/2020-1660, **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Rozsudkem ze dne 21. 10. 2020, č. j. 42 C 285/2017-1452, Obvodní soud pro Prahu 5, nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu (v tam uvedeném znění) o bezúplatném převodu pozemků parc. č. 151/837, parc. č. 151/839, parc. č. 151/242 a parc. č. 151/840, vše v k. ú. Stodůlky, označených v tam specifikovaném rozdělovacím geometrickém plánu (výrok I.), v části žádající bezúplatný převod pozemku parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov (do vlastnictví žalobkyně) žalobu zamítl (výrok II.) a rozhodl o nákladech řízení (výroky III. a IV.).

2. K odvolání žalobkyně a žalované Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 11. 2021, č. j. 58 Co 413/2020-1660, rozsudek soudu prvního stupně ve vyhovujícím výroku I. potvrdil, v zamítavém výroku pod bodem II. rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu (v tam uvedeném znění) o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 822/6 v k.ú. Lochkov (vše výrokem I.), a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů (výrok II.).

3. Žalovaná dovoláním napadá rozsudek odvolacího soudu v celém rozsahu, uplatňující konkrétní hlediska přípustnosti dovolání ve smyslu § 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) a namítajíc nesprávné řešení otázky, jsou-li předmětné, žalobkyni vydané pozemky vhodné k převodu oprávněné osobě jako náhradní; krom toho vytýká i nesprávnou kvantifikaci žalobkyní uplatňovaného restitučního nároku, nevypořádaly-li se soudy nižších stupňů s námitkami zpochybňujícími správnost ve věci podaného znaleckého posudku.

4. Spolu s dovoláním žalovaná učinila i návrh na odklad právní moci a odklad vykonatelnosti dovoláním napadeného rozsudku.

5. Podle ustanovení § 243 o. s. ř. před rozhodnutím o dovolání může odvolací soud i bez návrhu odložit

a) vykonatelnost napadeného rozhodnutí, kdyby neprodleným výkonem rozhodnutí nebo exekucí hrozila dovolateli závažná újma, nebo

b) právní moc napadeného rozhodnutí, je-li dovolatel závažně ohrožen ve svých právech a nedotkne-li se odklad právních poměrů jiné osoby než účastníka řízení.

6. Dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (žalovanou), zastoupenou advokátem (§ 241 odst. 1 o. s. ř.), ve lhůtě stanovené § 240 odst. 1 o. s. ř. a obsahuje zákonem stanovené obligatorní náležitosti (§ 241a odst. 2 o. s. ř.). Pro podané dovolání neplatí žádné z omezení přípustnosti dovolání, jež jsou vypočteny v ustanovení § 238 o. s. ř., a nelze tak zcela vyloučit, že dovolání může být – za splnění některého z předpokladů uvedených v § 237 o. s. ř. – přípustné.

7. Dovolací soud v poměrech projednávané věci dále přihlédl k tomu, že případná dispozice s pozemky, jež byly napadeným rozhodnutím žalobkyni přiřknuty jako náhradní, by mohla mít za následek závažné ohrožení práv dovolatelky. Právní vztahy týkající se těchto nemovitostí by měly zůstat i vzhledem k principu materiální publicity zápisů provedených v katastru nemovitostí do doby rozhodnutí o dovolání v této věci z pohledu stavu zápisu v katastru nemovitostí nezměněny. Zároveň platí, že odklad právní moci se nedotkne právních poměrů jiných osob než účastníků řízení.

8. V usnesení ze dne 21. listopadu 2017, sp. zn. 27 Cdo 5003/2017, uveřejněném pod číslem 144/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 144/2018“), jakož v usnesení ze dne 30. srpna 2017, sp. zn. 29 Cdo 78/2016, uveřejněném v časopise Soudní judikatura č. 1, ročník 2019, pod číslem 5, Nejvyšší soud rozebral předpoklady, za nichž lze vyhovět návrhu na odklad vykonatelnosti rozhodnutí podle výše citovaného ustanovení. Jedním z těchto předpokladů je i to, že podle dovoláním napadeného (výroku) rozhodnutí odvolacího soudu lze (případně též ve spojení s rozhodnutím soudu prvního stupně) nařídit výkon rozhodnutí nebo zahájit (případně nařídit) exekuci.

9. Odtud plyne, že návrh na odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku je zjevně bezdůvodný, jelikož podle dovoláním napadeného rozhodnutí totiž nelze nařídit výkon rozhodnutí nebo zahájit (případně nařídit) exekuci, neboť pravomocné rozsudky ukládající prohlášení vůle toto prohlášení nahrazují (§ 161 odst. 3 o. s. ř.). Z povahy věci je pak vyloučeno nucené vymožení povinnosti k prohlášení vůle žalované, pokud je tato vůle prohlášena přímo soudním rozhodnutím (k nemožnosti nařídit výkon rozhodnutí nebo exekuci rozsudků nahrazujících prohlášení vůle srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2005, sp. zn. 20 Cdo 813/2004). Ve vztahu k výroku soudního rozhodnutí, jímž byla žalovaná pravomocným soudním rozhodnutím uložena povinnost k peněžitému plnění (o nákladech

řízení před soudy obou stupňů), jednak platí, že žalovaná ohledně nich v návrhu na odklad vykonatelnosti ničeho netvrdí, a dále je pojmově vyloučeno, aby bylo přistoupeno k výkonu rozhodnutí či provedení exekuce u těch povinností uložených pravomocným soudním rozhodnutím, u nichž je běh pariční lhůty odvislý od nabytí právní moci, jejíž účinky by mohly být případně odloženy (to neplatí pouze u výroků soudních rozhodnutí, které jsou předběžně vykonatelné, avšak o takový případ v projednávané věci nejde).

10. Z těchto důvodů Nejvyšší soud (aniž by tím jakkoli předjímal rozhodnutí o dovolání směřujícím proti rozhodnutí ve věci samé) na základě shora uvedeného odložil právní moc napadeného rozsudku do rozhodnutí o podaném dovolání [§ 243 písm. b) o. s. ř.], zatímco návrh na odklad jeho vykonatelnosti [§ 243 písm. a) o. s. ř.] jako nedůvodný zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. 5. 2022

Mgr. Petr Kraus v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Markéta Peitzová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30.05.2022. Připojení doložky provedl/a Naděžda Hanáková DiS. dne 01.06.2022.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30.05.2022. Připojení doložky provedla Helena Zadinová dne 05.09.2022.